ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมป่าชุมชนของชาวบ้านปล้องเหนือ
ตำบลปล้อง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
PEASANT PARTICIPATION IN PLONG-NUA VILLAGE COMMUNITY
FOREST ACTIVITIES IN PLONG SUB-DISTRICT,

THOENG DISTRICT, CHIANGRAI PROVINCE

โดย

นายศราวุฒิ อรุณกิจ

เสนเอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาสาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) พ.ศ. 2540

บทกักย่อ

ชื่อเรื่อง: การมีส่วนร่วมในกิจกรรมป่าชุมชนของชาวบ้านปล้องเหนือ ตำบลปล้อง

อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

โดย: นายศราวุฒิ อรุณกิจ

ชื่อปริญญา: วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาชาวิชาเอก: ส่งเสริมการเกษตร

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมป่าชุมชนของชาวบ้านปล้องเหนือ ตำบล ปล้อง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และ สังคมของราษฎรบ้านปล้องเหนือ 2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมป่าชุมชนบ้านปล้องเหนือ และการ ใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน 3) ปัญหาและอุปสรรคในการคำเนินงานป่าชุมชน ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ครั้งนี้คือ หัวหน้ากรอบครัวที่อาศัยอยู่ในบ้านปล้องเหนือ ตำบลปล้อง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 96 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ สำหรับ ข้อมูลใค้ถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการ วิจัยทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพสชาย มีอายุเฉลี่ย 45 ปี ส่วนใหญ่จบการ ศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คนต่อครอบครัว ประกอบ อาชีพเกษตรกรรมมากที่สุค มีรายได้เฉลี่ย 29,422 บาทต่อปี มีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 9.77 ไร่ มีเพียง ร้อยละ 22.92 เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับด้านป่าไม้ในหลักสูตรการป้องกันไฟป่า สำหรับ แหล่งข่าวสารด้านป่าไม้ที่ได้รับเป็นประจำสูงสุดได้แก่ หอกระจายข่าว รองลงมาคือโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามลำดับ

ในค้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมป่าชุมชนของผู้ให้ข้อมูลพบว่า กิจกรรมที่ชาวบ้าน มีส่วนร่วมในระคับสูง ได้แก่ การเข้าร่วมประชุมประจำเคือน รองลงมาได้แก่ การพัฒนาป่าชุมชน # 475

475

ประจำปี พิธีกรรมเลี้ยงผีเจ้าที่ในป่าชุมชน และการเข้าร่วมทำแนวกันไฟป่าในพื้นที่ป่าชุมชน ตาม ลำคับ นอกจากนั้นเป็นกิจกรรมที่ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในระคับปานกลาง ได้แก่ การจัดทำและ ซ่อมป้ายแสดงแนวเขต การเข้าร่วมตัดไม้ในป่าชุมชนเพื่อนำมาสร้างผ่ายประชาอาสา การเก็บไม้ พื้นมาจำหน่ายเพื่อนำเงินเข้ากองทุนหมู่บ้าน การลาคตระเวณตรวจป่า และการเข้าร่วมประชุม กำหนดเขตป่าชุมชนเพื่มเติม ส่วนการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนที่มีการใช้มากที่สุด ได้แก่ การใช้ ประโยชน์จากป่าชุมชนเพื่อนำมาก่อสร้างสาธารณะประโยชน์ของหมู่บ้าน และลักษณะที่มีการใช้ประโยชน์น้อย ที่สุด ได้แก่ การใช้น้ำจากป่าชุมชนเพื่อกาปาชุมชนเพื่อการเกษตร การใช้ป่าชุมชนเป็นแหล่งสำหรับหาสมุนไพร และการใช้ป่าชุมชนแห่งนี้เพื่อเป็นแหล่งเลี้ยงสัตว์

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการคำเนินงานป่าชุมชนของชาวบ้าน พบว่ามีปัญหา อุปสรรคอยู่ในระคับมากเกี่ยวกับ การขาคงบประมาณสนับสนุนจากภายนอก ส่วนปัญหาอุปสรรค ระคับน้อย ได้แก่ 1) ขาคสิ่งอำนวยความสะควกในป่าชุมชน 2) การขาคความรู้ เครื่องมือและ อุปกรณ์ในการคับไฟป่าในฤดูแล้ง 3) การขาคกวามรู้ในการคำเนินงานป่าชุมชน และ 4) การลาค ตะเวณตรวจป่ายังไม่เพียงพอ

ABSTRACT

Title: Peasant Participation in Plong-Nua Village Community Forest

Activities in Plong Sub-District, Thoeng District, Chiangrai

Province

By:

Mr. Saravut Arunkij

Degree:

Master of Science (Agricultural Extension)

Major Field:

Agricultural Extension

Chairman, Special Problem Advisory Board:

(Mr. Kittipong Towthirakul)

le, Nov., 1992

Kitipong Touthinked

The research on peasant participation in Plong-nua village community forest activities, Plong sub-district, Thoeng district, Chiangrai province, was aimed to study 1) personal and socio-economic characteristics of residents of Plong-nua village; 2) their participation in community forest activities and community forest utilization; and 3) problems and constraints in the operation of the community forest. The respondents in this study consisted of 96 randomized samples of heads of families living in the village. The data were collected by interview and analyzed by mean of interview schedule and analyzed by using the statistical packages for the social sciences (SPSS/PC⁺).

The results showed that most of the respondents were male; had an average age of 45 years; had finished primary education; had an average of 4 members per family; were engage in agricultural occupation; received an average income of 29,422 baht per year; and possessed an average area of 9.77 rai. Approximately 23 percent of the respondents had undergone training related to forestry i.e. forest fire prevention. Their major sources of forestry-related information were village broadcasting towers, followed by television, radio, newspapers, and government officers, respectively.

The respondents were found to have a high level of participation in monthly meetings, followed by annual community forest development; ritual ceremonies for spirits of the forest; and making community forest fire breaks, respectively. They had the moderate level of participation in building and repairing sign showing boundaries; cutting trees to construct water weirs; picking firewood for sale to raise village funds; forest patroling; and participation in meetings to determine additional community forest boundary. For forest utilization, it was found that the community forest was mostly used as the source of food, both for consumption and for sale; and the logging of trees for the construction of village public parks. The forest was least utilized as a source of water for agriculture, as a source of medicinal plants, and asanimal grazing areas.

The problems and constraints in the operation of community forest considered to be at high level was the lack of supporting budget from external sources, those at a low level were 1) lack of facilities in the community forest; 2) lack of knowledge, tools and equipment for fire extinguishing in dry season; 3) lack of knowledge of community forest management; and 4) insufficient forest patrol.

<u>₩ 173</u>